

[Landbrugsministeren.]

mellem landbrugsministeriets folk, veterinærmyndighederne, husmandsforeningerne og landboforeningerne, og alle fandt det formålstjenligt, at der blev gjort denne tilføjelse „m. m.“. Men jeg skal gerne vende tilbage til dette spørgsmål og uddybe det nærmere i udvalget.

Det ærede medlem gjorde dernæst nogle kritiske bemærkninger vedrørende bestemmelsen i § 3 om tilskud til indkøb af tuberkulosefri og kastningsfri kreaturer til besætninger i statshusmandsbrug. Dette lille tilskud, som gennem en årrække er givet til indkøb af rene kreaturer, har virket udmærket; det har været godt, at vi havde en bestemmelse om, at man ikke kunne føre syge dyr ind i de nye stalde. Jeg erkender, at bestemmelsen ikke har den betydning i øjeblikket, som den har haft, men som sagt, under den drøftelse, der har fundet sted mellem landbrugsorganisationerne, var både landboforeningerne og husmandsforeningerne indstillet på, at dette lille tilskud skulle opretholdes. Men naturligvis er det et spørgsmål, som vi også kan tale nærmere om i udvalget.

Der har været ytret betænkelighed ved, at loven skulle have gyldighed indtil 1960. Det er naturligvis også et spørgsmål, vi kan tale om i udvalget. Men det gør jo ikke noget, at man regner med denne periode; hvis det skulle vise sig praktisk og formålstjenligt at tage loven op til revision på et tidligere tidspunkt, kan man jo altid gøre det.

Det ærede medlem hr. Clausen (Olufskjær) spurgte, om man ikke kunne komme bort fra statstilskuddet, og mente, at vi efterhånden måtte se at aflaste statens kasse for udgifter, når der er mulighed for det. Der er det glædelige ved det, at her er vi netop inde på den rigtige vej. Tidligere har staten til disse formål givet 1 mill. kr. årlig, nu skal den kun give 700 000 kr., og det er endda muligt, at der ikke bliver anvendelse for alle de 700 000 kr. Alle disse spørgsmål er jeg naturligvis villig til yderligere at uddybe og drøfte i et udvalg.

Chr. Rasmussen: Jeg vil blot sige til de ærede medlemmer hr. Aage Fogh og hr. Karlskov Jensen, at når jeg nævnte, at dyrlægerne også kæmpede imod landmæn-

dene i visse tilfælde og ikke alene imod sygdommene, var det, fordi jeg ved det af praktisk erfaring. Det er muligt, de ærede medlemmer ikke har deltaget i mejerigeneralforsamlinger rundt omkring, når dette store spørgsmål har stået på dagsordenen, men hvis de havde det, ville de være klar over, at adskillige landmænd har været meget ivrige modstandere af, at man satte fart på dette arbejde med udrensning af tuberkulose og kalvekastning i besætningerne. De kæmpede meget stærkt imod, og selvfølgelig mødte også dyrlægerne denne modstand rundt omkring.

Karlskov Jensen: Må jeg overfor det ærede medlem hr. Chr. Rasmussens sidste bemærkning kun stille det spørgsmål: Tror det ærede medlem virkelig, at hele denne sag kunne være blevet gennemført af veterinærerne, hvis der havde været en udbredt uvilje i landbruget, hos landmændene imod den? Nej, jeg må fastholde, at hvis ikke et næsten enigt landbrug var gået ind for denne sag, var den aldrig blevet løst. Det er klart, at der altid vil være skeptikere, når man griber en sag an af så stort et omfang, som her er tale om, men det er lige så klart, at denne sag kunne ikke være blevet gennemført, hvis de enkelte landmænd havde været imod den.

Iøvrigt vil jeg gerne takke den højtærede landbrugsminister for tilsagnet om yderligere oplysninger om, hvad der gemmer sig under den lille tilføjelse „m. m.“ i § 1, stk. 1. Når jeg drog det frem, var det ikke, fordi jeg ikke kan forudse, at der muligt i fremtiden kan komme andre smitsomme kvægsygdomme i søgelyset, men ud fra den betragtning, at dette er en lov om bekæmpelse af kvægtuberkulose og smitsom kalvekastning; jeg mener, at hvis vi skal i gang med bekæmpelse af andre smitsomme sygdomme, bør det tages op til behandling særskilt, idet det ikke er givet, at de midler, der så skal bruges, skal fremskaffes på det grundlag, der er tale om her.

Må jeg stille den højtærede landbrugsminister et spørgsmål angående de 200 000 kr., der er nævnt i § 3, og som skal kunne anvendes til indkøb til statshusmandsbrug af tuberkelfri og kastningsfri kreaturer. Ville det ikke, forsåvidt der kunne gives grunde til at give tilskud til køb af dyr til